

M. A. ULJANOVALLE

1/IX. 01.

Rakas äiti! Pari päivää sitten sain Nadjalle lähettämäsi kirjeen, johon oli liitetty myös kirje Manjashalta. Hyvin surullista oli saada tietää, että omaistemme asiat ovat niin ikävästi! En oikein edes tiedä, rakkaani, mitä siinä voisin neuvoa. Älä vain hermostu liikaa — prokuraattorinviraston koukkuilu omaistemme suhteen on nähtävästi viimeinen yritys paisuttaa „juttu” tyhjästä, ja noiden yritysten epäonnistuttua niiden pitää vapauttaa heidät. Ehkä sinun ei olisi hyödytöntä käydä Pietarissa, jos vain terveytesi sallii, ja valittaa siellä sellaisesta ennen kuulumattomasta seikasta, ettei heitä ole kuuden kuukauden aikana kuulusteltu. Se on sellainen tarkasti määritelty ja ilmeisesti laiton teko, että juuri sen johdosta on parhainta valittaa. Yleensä Pietari lähettäisi Moskovaan luultavasti ainakin kyselyn ja panisi ne jonkin verran lieventämään provinssikaupunkilaista kursailemattomuuttaan (niin kuin kävi silloinkin, kun Mitja oli pidätettynä). Nämä seikat puhuvat Pietarimatkan puolesta. Mutta on tietysti näkökohtia myös matkaa vastaan, jonka tulokset ovat epävarmoja, mutta levottomuutta se tuottaa hyvin paljon. Näet itse siellä paikan päällä paremmin, kannattaako johonkin sen tapaiseen ryhtyä, ja tuttavien kanssa olet varmaankin jo siitä neuvotellut. Pitäisi valittaa myös siitä, kun Mitjan ei annettu tavata Manjashaa³³⁷, sillä se on todella jotain aivan tavatonta.

Mitä Anjutaan tulee, en tietysti kirjoita hänelle sitä, mitä minulle tiedotit, ettei hän kovin huolestuisi. Luulen kohdakkoin — ehkä muutamien viikkojen kuluttua — tapaa-vani hänet ja koetan rauhoittaa häntä edes hiukan.

Ole hyvä ja kirjoita minulle, rakkaani, kun tulee vapaata aikaa, kuinka jaksat, oletko täysin terve, minne aiot

asettua syksyllä. Muutatko Moskovaan vai jäätkö tois-
 taiseksi Podolskiin? Milloin M. V.³³⁸ matkustaa? Ja kun
 näet vielä Manjashaa ja Markia, sano meiltä kaikilta par-
 haimmat terveiset. Kesä on nyt ohi — kesä on vankilassa
 istumista varten ilkeintä aikaa — ja kuulustelujen jälkeen
 he tulevat luultavasti käsittämään jonkin verran selvem-
 min koko juttunsa tyhjänpäiväisyyden.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan reippautta
 ja terveyttä. Muistathan, kun minä olin pidätettynä, kuvit-
 telit samaten jutun olevan paljon vakavamman ja vaaral-
 lisemman kuin se oli, eikä Manjashan ja Markin juttua
 voida edes verratakaan minun juttuuni! Se, että heitä
 pidetään pidätettyinä näin kauan, johtuu osaksi luultavasti
 siitä, että pidätettyjä on paljon eikä jutusta olla vielääkään
 päästy hyvin selville — Pietarissa sellainen tolkkottomuus
 olisi tietysti mahdoton.

Vielä kerran suutelen sinua. Sinun V. Ul.

Me elämme entiseen tapaan; Jel. Vas. on vähän sairastel-
 lut — täällä liikkuu taas influenssa. Nadja on nähtävästi
 jo kotiutunut ja tottunut täällä oloon.

Lähetetty Münchenistä Podolskiin

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
 „Proletarskaja Revoljutsija”
 aikakauslehdessä 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan